

Всяко порожване и изискване, за което се отнася до Македония, ще съставлява изключително до редактора и издателя П. Р. СЛАВЕЙКОВА.

Доброе, за ПОЛНЕТУЮ, и КИШЕВНОСТЬ.

На настоятели съ устѣхва по петъ
ка сто отъ цѣлѣтъ ка спомоществованіа
како съберѣтъ отъ три спомоществованіа
на горѣ и ги издѣлжѣтъ.

До нѣкъдъ отъ Турчыгъ, а до нѣ-
къдъ и отъ това, дѣго вече си пріѣхъ
нѣколко Българи за чиновници, гланіе-
то по чиновническѣ службѣ прѣминъ и
у насъ Българитъ и поченъ да съста-

При тѣхъ общихъ недостаткахъ на чиновничества, зарадъ коимъ грѣба да го избѣгаютъ, нѣмъ и другія не по-маловажны и вредительныя за личностнѣ на самихъ чиновниковъ. При дневномъ състояніи на чиновничества въ пошеето царства личная самостоятельность на чиновника не е никакъ възможна. Мѣста и службѣхъ като не ся даватъ за достоинство, а само въздѣйствию на покровительство и прѣпорѣкъ, както и на угодиливостъ, то всякой оспина на стражъ си имѣтъ убѣжденіе, своитѣ привычки и полага голямо стараніе да ся сдобратъ съ поведеніемъ на по-горній сѣ, както и той правн на по-горній отъ него. Така всякой отъ по-возмѣжъ на другитѣ не само въ дѣлата на службѣхъ си, по и въ всякъ-древѣнитѣ работѣ. Той е принуденъ да ся хизн, когато го поучаватъ по-горнитѣ, и да хваля съзбоистнѣ на начальницѣхъ си, като добродѣтели. Излиза отъ това, че първото условіе за успѣхъ на чиновника е да си отрече отъ достоинството и отъ характера си.

Пакъ горькаго ии кара да ки-
неть на нашихъ Блгара чо чиновни-
честного не о зародъ нать, ниго за
нишего бдѣнне. Нашего спасеніе о въ
мирнѣ заплѣтія. Само чрезъ тѣхъ нымъ

[illegible]

началом
то бла-
дой на-
оха. Тут
ро врь-
игт ве-

